

“విరాటపీఠం” - “లోక కళ్యాణ పారాయణం”

(పాప కృష్ణ ద్వితీయా)

200

(30.01.2021 శనివారము)

॥ ఓం నమో వేంకటేశాయ ॥

గురుధ్యానమ్

యత్సత్యేన జగత్సత్త్వం యత్రకాశేన భాతి తత్ ।
యదానందేన నన్దన్తి తస్మై శ్రీగురవే నమః ॥

శ్రీనివాసధ్యానమ్

సువర్ణముఖితీరస్థం సువర్ణేడ్యం సువర్ణదమ్ ।
సువర్ణాభం సువర్ణాజ్గం శ్రీనివాసం భజేఽనిశమ్ ॥

లక్ష్మీధ్యానమ్

శరణ్యే త్వాం ప్రపన్నోఽస్మి కమలే కమలాలయే ।
త్రాహి త్రాహి మహాలక్ష్మీ పరిత్రాణపరాయణే ॥

అథ సంకల్పః

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే విరాజమానస్య, దేవదేవాత్మకస్య, జగద్రక్షణార్థమవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటిబ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః అనుగ్రహప్రసాదేన సర్వేషాం భక్తజనానాం ఆధివ్యాధినివృత్తిద్వారా ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికా క్రిమిజనిత సమస్తదుష్ప్రభావనివారణార్థం, సర్వారిష్టనివృత్తిద్వారా సకలశ్రేయోఽభివృద్ధ్యర్థం, రాజద్వారే రాజముఖే సర్వదా దిగ్విజయసిద్ధ్యర్థం, అస్మిన్ దేశే శీఘ్రమేవ వాపీకూప-తటాకాదిపరిపూరకసువృష్టిప్రాప్తిద్వారా సర్వసస్యాభివృద్ధ్యర్థం, గోధనాభివృద్ధ్యర్థం, సమస్త-పాపక్షయార్థం చ శ్రీమన్మహాభారతాంతర్గతే విరాటపర్వణి యథాశక్తిపశ్చుచత్వారింశాధ్యాయా-న్తర్గతశ్లోకపారాయణం శ్రీభగవత్స్తోత్రపారాయణం చ ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే।

శ్రీకృష్ణధ్యానమ్ - ఉత్పల్లపదృపత్రాక్షం నీలజీమూతసన్నిభమ్ ।
యాదవానాం శిరోరత్నం కృష్ణం వందే జగద్గురుమ్ ॥

దేవీధ్యానమ్ - యా దేవీ సర్వభూతేషు దయారూపేణ సంస్థితా ।
నమస్తస్యై నమస్తస్యై నమస్తస్యై నమో నమః ॥

వ్యాసధ్యానమ్ - కృష్ణద్వైపాయనం వ్యాసం సర్వలోకహితే రతమ్ ।
వేదాబ్జభాస్కరం వందే శమాదినిలయం మునిమ్ ॥

శ్రీయోగోపాఖ్యానమ్

॥ విరాటపర్వణి పంచత్రయోనిశోఽధ్యాయః ॥

ప్రణిపత్య తతః పార్థః సమాలభ్య చ పాణినా ।
 సర్వాణి మానసానీహ భవతేత్యభ్యభాషత ॥
 ప్రతిగృహ్య తతోఽస్త్రాణి ప్రహృష్టవదనోఽభవత్ ।
 అధిజ్యం తరసా కృత్వా గాణ్ధీవం వ్యాక్షిపద్దనుః ॥
 తస్య విక్షిప్యమాణస్య ధనుషోఽభూన్మహాధ్వనిః ।
 యథా శైలస్య మహతః శైలేనైవావజఘ్నతః ॥
 స నిర్ఘాతోఽభవద్భూమిర్దిభిద్దిక్షు వాయుర్వవౌ భృశమ్ ॥
 పపాత మహతీ చోల్కా దిశో న ప్రచకాశిరే ।
 భ్రాన్తధ్వజం ఖం తదాసీత్ ప్రకమ్పితమహాద్రుమమ్ ॥
 తం శబ్దం కురవోఽజానన్విస్ఫోటమశనేరివ ।
 యదర్జునో ధనుఃశ్రేష్ఠం బాహుభ్యామాక్షిపద్రధే ॥

ఉత్తర ఉవాచ

ఏకస్త్వం పాణ్డవశ్రేష్ఠ బహూనేతాన్మహారథాన్ ।
 కథం జేష్యసి సజ్గామే సర్వశస్త్రాస్త్రసారగాన్ ॥
 అసహాయోఽసి కౌన్తేయ ససహాయాశ్చ కౌరవాః ।
 అత ఏవ మహాబాహో భీతస్తిష్ఠామి తేఽగ్రతః ॥
 ఉవాచ పార్థో మా భైషీః ప్రహస్య స్వనవత్తదా ।

అర్జున ఉవాచ

యుధ్యమానస్య మే వీర గన్ధర్వైః సుమహాబలైః ॥
 సహాయో ఘోషయాత్రాయాం కస్తదాఽఽసీత్ సఖా మమ ।
 తథా ప్రతిభయే తస్మిన్దేవదానవసంకృలే ।
 ఖాణ్డవే యుధ్యమానస్య కస్తదాఽఽసీత్ సఖా మమ ॥
 నివాతకవచైః సార్థం పౌలోమైశ్చ మహాబలైః ।
 యుధ్యతో దేవరాజార్థే కః సహాయస్తదాభవత్ ॥
 స్వయంవరే తు పాశ్చాల్యా రాజభిః సహ సంయుగే ।

యుధ్యతో బహుభిస్తాత కః సహాయస్తదాభవత్ ॥
 ఉపజీవ్య గురుం ద్రోణం శక్రం వైశ్రవణం యమమ్ ।
 వరుణం పావకం చైవ కృపం కృష్ణం చ మాధవమ్ ॥
 పినాకపాణినం చైవ కథమేతాన్న యోధయే ।
 రథం వాహయ మే శీఘ్రం వ్యేతు తే మానసో జ్వరః ॥

॥ ఇతి శ్రీమన్మహాభారతే విరాటపర్వణి పంచమోఽధ్యాయః ॥

అథ శ్రీభగవత్సాక్షాత్కథమ్

21

అవ్యక్తం బుద్ధ్యహంకారమనోభూతేంద్రియాణి చ ।
 త్వయి తాని చ తేషు త్వం న తేషు త్వం న తే త్వయి ॥ 34 ॥
 ఏకత్వాన్యత్వనానాత్వం యే విదుర్యాంతి తే పరమ్ ।
 సమోఽసి సర్వభూతేషు న తే ద్వేష్యోఽస్తి న ప్రియః ॥ 35 ॥
 సమత్వమభికాంక్షేఽహం భక్త్యా వై నాన్యచేతసా ।
 చరాచరమిదం సర్వం భూతగ్రామం చతుర్విధమ్ ॥ 36 ॥
 త్వయా త్వయ్యేవ తత్రోపేతం సూత్రే మణిగణా ఇవ ।
 స్రష్టా భోక్తాసి కూటస్థో హ్యతత్త్వస్తత్త్వసంజ్ఞితః ॥ 37 ॥
 అకర్మహేతురచలః పృథగాత్మన్యవస్థితః ।
 న తే భూతేషు సంయోగో భూతతత్త్వగుణాతిగః ॥ 38 ॥
 అహంకారేణ బుద్ధ్యా వా న తే యోగస్త్రిభిర్గుణైః ।
 న తే ధర్మోఽస్త్వధర్మో వా నారమ్భో జన్మ వా పునః ॥ 39 ॥
 జరామరణమోక్షార్థం త్వాం ప్రపన్నోఽస్మి సర్వశః ।
 ఈశ్వరోఽసి జగన్నాథ తతః పరమ ఉచ్యసే ॥ 40 ॥
 భక్తానాం యద్ధితం దేవ తద్ధ్యాహి త్రిదశేశ్వర ।
 విషయైరింద్రియైర్వాఽపి న మే భూయః సమాగమః ॥ 41 ॥
 పృథివీం యాతు మే ఘ్రాణం యాతు మే రసనా జలమ్ ।
 రూపం హుతాశనం యాతు స్పర్శో యాతు చ మారుతమ్ ॥ 42 ॥
 శ్రోత్రమాకాశమప్యేతు మనో వైకారికం పునః ।
 ఇంద్రియాణ్యపి సంయాస్తు స్వాసు స్వాసు చ యోనిషు ॥ 43 ॥
 పృథివీ యాతు సలిలమాపోఽగ్నిమనలోఽనిలమ్ ।
 వాయురాకాశమప్యేతు మనశ్చాకాశ ఏవ చ ॥ 44 ॥

అహంకారం మనో యాతు మోహనం సర్వదేహినామ్ ।

అహంకారస్తతో బుద్ధిం బుద్ధిరవ్యక్తమచ్యుత ॥ 45 ॥

ప్రధానే ప్రకృతిం యాతే గుణసామ్యే వ్యవస్థితే ।

వియోగః సర్వకరణైర్గుణభూతైశ్చ మే భవేత్ ॥ 46 ॥

నిష్ప్రైవల్యం పదం తాత కాజ్ఞేఽహం పరమం తవ ।

ఏకీభావస్త్వయా మేఽస్తు న మే జన్మ భవేత్పునః ॥ 47 ॥

త్వద్బుద్ధిస్త్వద్గతప్రాణస్త్వద్భక్తస్త్వత్పరాయణః ।

త్వామేవాహం స్మరిష్యామి మరణే పర్యుపస్థితే ॥ 48 ॥

పూర్వదేహకృతా యే తు వ్యాధయః ప్రవిశన్తు మామ్ ।

అర్దయంతు చ దుఃఖాని ఋణం మే ప్రవిముఞ్చతు ॥ 49 ॥

అనుధ్యాతోఽసి దేవేశ న మే జన్మ భవేత్పునః ।

తస్మాద్భవీమి కర్మాణి ఋణం మే న భవేదితి ॥ 50 ॥

నోపతిష్ఠంతు మాం సర్వే వ్యాధయః పూర్వసంచితాః ।

అన్యణో గంతుమిచ్ఛామి తద్విష్ణోః పరమం పదమ్ ॥ 51 ॥

॥ ఇతి శ్రీమన్మహాభారతే శాంతిపర్వణి శ్రీభగవత్స్తోత్రం సమ్పూర్ణమ్ ॥

అథ నవగ్రహాంధ్రానా

ఆదిత్యాయ చ సోమాయ మంగళాయ బుధాయ చ ।

గురుశుక్రశనిభ్యశ్చ రాహవే కేతవే నమః ॥

అథ క్షమాంధ్రాంధ్రానా

యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।

తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోఽస్తుతే ॥

అథ లోకక్షేమాంధ్రానా

స్వస్తి ప్రజాభ్యః పరిపాలయన్తాం న్యాయ్యేన మార్గేణ మహీం మహీశాః ।

గోబ్రాహ్మణేభ్యః శుభమస్తు నిత్యం లోకాస్సమస్తాస్సుఖినో భవన్తు ॥

అథ భగవత్సమర్పణమ్

కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా బుద్ధ్యాఽత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ ।

కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

అథ మంగళమ్

శ్రీయః కాన్తాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేఽర్థినామ్ ।

శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥